DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

Warszawa, 15 listopada 1956 r. Nr 3 Poz. 38—46

TREŚĆ:

38.

ZARZĄDZENIE nr 49 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 6 października 1956 r.

w sprawie planowania, rejestracji, kontroli i analizy kosztów własnych.

(L. dz. PL/6/5498/56)

Przeprowadzone w jednostkach budownictwa lustracje działalności powołanych w latach 1951—1953 komórek planowania i analizy kosztów własnych wykazały, że praca tych komórek w szeregu przypadków stała na niezadawalającym poziomie. Komórki planowania i analizy kosztów własnych w działach planowania zamiast przez właściwą analizę ekonomiczną wpływać na podniesienie gospodarności przedsiębiorstw budownictwa, zbiurokratyzowały swoją pracę ograniczając się często do dublowania roli komórek rozliczeń kosztów własnych w dziale głównego księgowego.

Pozytywne osiągnięcia w pracy komórek planowania i analizy kosztów zostały pomniejszone przez szablonowe (jedynie wskaźnikowe) w ostatnim okresie operatywne planowanie kosztów własnych na budowy, oraz przez powierzchowną analizę wyników działalności. Niejednokrotnie pracownicy komórek planowania i analizy kosztów własnych utrudniali pracę działu głównego księgowego przez niewłaściwe podejście do spraw rejestracji i rozliczeń kosztów własnych.

W celu dalszego usprawnienia organizacji planowania, rejestracji, kontroli i analizy kosztów własnych w jednostkach resortu Ministra Budownictwa ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Zakres planowania kosztów własnych w przedsiębiorstwie obejmuje opracowanie projektu rocznego planu kosztów własnych i szczegółowego rocznego planu kosztów własnych, z podziałem na okresy kwartalne na podstawie obowiązującej instrukcji.

2. Ponadto zakres planowania kosztów własnych może obejmować opracowywanie według zasad ustalonych przez przedsiębiorstwo kwartalnych operatywnych planów kosztów przedsiębiorstwa, rocznych i operatywnych planów kosztów na budowy i inne wyodrębnione jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa oraz sporządzanie przy współpracy komórek kosztorysowania planów kosztów na obiekty, węzły, elementy konstrukcyjne lub asortymenty robót.

§ 2. Zakres analizy kosztów własnych obejmuje, zgodnie z obowiązującymi instrukcjami, opracowywanie kwartalnych analiz przedsiębiorstwa z wykonania planu kosztów własnych i ich obniżki oraz sporządzanie według zasad ustalonych przez przedsiębiorstwo analiz wyników ekonomicznych budów, obiektów i innych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa.

§ 3. Uchyla się obowiązek utrzymywania i powoływania w działach planowania przedsiębiorstw (wydziałach planowania centralnych zarządów) odrębnych komórek i stanowisk pracy do spraw planowania i analizy kosztów własnych.

§ 4. Zagadnienia planowania i analizy kosztów własnych należą nadal do zakresu czynności działów planowania przedsiębiorstw (wydziałów planowania centralnych zarządów).

§ 5. Zagadnienia właściwej rejestracji kosztów własnych oraz kontroli prawidłowości i kompletności dokumentacji pierwotnej dotyczącej kosztów własnych produkcji należą w całości do zakresu czynności działów głównego księgowego.

§ 6. W uzasadnionych przypadkach, wynikających z form organizacji przedsiębiorstw oraz fachowości obsady personalnej działów planowania i działów głównego księgowego,

dyrektorzy jednostek uprawnieni są do przydzielenia zagadnień planowania i analizy kosztów własnych do zakresu czynności działów głównego księgowego.

§ 7. Tracą moc:

1) zarządzenie wewnętrzne Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 lipca 1951 r. w sprawie obsługi zagadnień związanych z obniżeniem kosztów własnych,

2) okólnik nr 41 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 lipca 1953 r. w sprawie wzmocnienia roli operatywnego kwartalnego planowania, jako narzędzia walki o obniżenie kosztów własnych i wzrostu akumulacji w Budowlanych Przedsiębiorstwach Powiatowych,

3) zarządzenie nr 318 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 listopada 1953 r. w sprawie analizy kosztów i fakturowej wartości produkcji budowlanej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. nr 23, poz. 213),

4) zarządzenie nr 126 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 lipca 1955 r. w sprawie kwartalnych planów kosztów i ich obniżenia w podstawowej produkcji budowlano-montażowej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. nr 13, poz. 98),

5) zarządzenie nr 134 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 sierpnia 1955 r. w sprawie budżetowania kosztów administracyjno-gospodarczych i innych kosztów ogólnych w zjednoczeniach budowlano-montażowych (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. nr 14, poz. 104),

6) zarządzenie nr 152 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 sierpnia 1955 r. w sprawie przeprowadzania oceny realizacji kwartalnych zadań obniżki kosztów własnych podstawowej produkcji budowlano-montażowej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. nr 16, poz. 119),

7) zarządzenie nr 188 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 listopada 1955 r. w sprawie opracowywania planów produkcyjnych oraz kosztów własnych w zakresie produkcji pomocniczej i usług (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. nr 20, poz. 148),

8) zarządzenie nr 198 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 grudnia 1955 r. w sprawie sporządzania kwartalno-miesięcznych operatywnych planów zatrudnienia i funduszu płac oraz planów kosztów własnych w bazach transportowych zjednoczeń budownictwa miejskiego,

9) okólnik nr 28 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 1 czerwca 1953 r. w sprawie powołania komórek i stanowisk pracy planowania i analizy kosztów własnych,

10) okólnik nr 33 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 9 czerwca 1954 r. w sprawie okresowego informowania kierowników budów o ekonomicznych wynikach budów i obiektów (Biul. Min. Bud. Przem. nr 13, poz. 85),

11) okólnik nr 37 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie limitowania i kontroli kosztów ogólnych w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego (Biul. Min. Bud. Przem. nr 14, poz. 93).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 1956 r.

MINISTER
wz. R. Piotrowski

39.

ZARZĄDZENIE nr 50 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 4 października 1956 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw przemysłowych, transportowych, zaopatrzenia materiałowego i usługowych resortu Ministra Budownictwa.

(OR1-0/24/56)

W związku z postanowieniem § 5 ust. 3 uchwały Komitetu Centralnego PZPR i Rady Ministrów PRL z dnia 9 kwietnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, rozciągniętych zarządzeniem nr 179 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 57, poz. 623), na dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, transportowych, zaopatrzenia materiałowo-technicznego i usługowych wchodzących w skład resortów budownictwa, w celu uzupełnienia zawartych w tej uchwale postanowień zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o dyrektorach przedsiębiorstw rozumie się przez to dyrektorów przedsiębiorstw przemysłowych, transportowych, zaopatrzenia materiałowego i działających na zasadach rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw usługowych resortu Ministra Budownictwa oraz kierowników składnic materiałowych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia, z wyjątkiem dyrektorów biur projektowych i konstrukcyjnych.

§ 2. 1. Ustala się wykazy wskaźników rocznych planów dla poszczególnych grup przedsiębiorstw, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Planowania do ustalania wykazów wskaźników planów dla nowopowstałych lub nieobjętych załącznikiem usługowych przedsiębiorstw nietypowych.

§ 3. Uprawnienia dyrektorów przedsiębiorstw w zakresie planowania uzupełnia się uprawnieniem do dokonywania podziału na poszczególne miesiące zadań, zawartych w planach kwartalnych przedsiębiorstw.

§ 4. Jednostka nadrzędna (ministerstwo, centralny zarząd, zarząd) ma prawo zmienić wskaźniki planu kwartalnego, zapewniając środki potrzebne do ich wykonania.

§ 5. 1. Uprawnienia dyrektorów przedsiębiorstw w zakresie inwestycji własnych uzupełnia się następującymi uprawnieniami do:

1) zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla wszystkich inwestycji, których wartość kosztorysowa nie przekracza 1 miliona zł (w cenach 1956 r.);

2) zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla wytwórni polowych prefabrykowanych elementów budowlanych o wydajności do 15.000 m^3 rocznie i o koszcie nie przekraczającym 5 milionów zł;

3) zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budownictwa mieszkaniowego pod warunkiem, że będą zachowane wszystkie obowiązujące normatywy powierzchniowe i wyposażenia budynków, a koszt jednej izby nie przekroczy 33 tysięcy zł w stosunku do wartości kosztorysowej całego obiektu (w cenach 1956 r.);

4) zatwierdzania projektów technicznych dla wszystkich inwestycji, których wartość kosztorysowa nie przekracza kwoty 50 milionów zł i które zostały wykonane zgodnie z ustaleniami projektu wstępnego;
5) dokonywania zmian w zbiorczym zestawieniu kosztów budowy łącznie z dysponowaniem 5% rezerwy na roboty i wydatki nieprzewidziane, na podstawie zatwierdzonych kosztorysów szczegółowych, pod warunkiem nie naruszania globalnej wartości kosztorysowej zatwierdzonej w projekcie wstępnym.

2. Postanowienia ust. 1 nie zwalniają od obowiązku uzyskania zatwierdzenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez organa określone przepisami szczególnymi (na przykład w zakresie urbanistyczno-architektonicznym).

§ 6. Do przepisów o uprawnieniach dyrektorów przedsiębiorstw w zakresie zatrudnienia, płac i spraw finansowych wprowadza się następujące uzupełnienia:

1. Uprawnienie do wprowadzania zmian w stosunku do średniej płacy, wynikającej z ustalonego dla przedsiębiorstwa rocznego planu zatrudnienia i planu funduszu płac w podgrupach planu zatrudnienia: robotnicy, pracownicy inżynieryjno-techniczni i pracownicy administracyjno-biurowi, pod warunkiem nieprzekroczenia planu funduszu płac ustalonego dla tych podgrup, dotyczy dyrektorów wszystkich przedsiębiorstw.

2. Usprawnienie do wykorzystania oszczędności (względnej) na funduszu płac, dla uzasadnienia wobec banku przekroczeń funduszu płac w następnych okresach, dotyczy tylko danego roku kalendarzowego.

3. Zlecanie pracownikom własnym lub obcym na podstawie umowy o dzieło prac występujących doraźnie lub okresowo, powinno odbywać się zgodnie z przepisami zawartymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 lutego 1956 r. w sprawie zasad gospodarowania w roku 1956 bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Mon. Pol. nr 18, poz. 252).

4. Dyrektorom przedsiębiorstw przysługują uprawnienia do:
1) czasowego przenoszenia robotników wszystkich kategorii, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami produkcyjnymi, z zachowaniem odpowiednich przepisów prawa pracy;
2) wprowadzania pracy na dwie i trzy zmiany;
3) ustalania dla robotników, w uzasadnionych przypadkach, w porozumieniu z radą zakładową, wynagrodzeń opartych na dniówce z premią, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie wynagrodzeń;
4) zatwierdzania dla wszystkich pracowników przedsiębiorstwa, z wyjątkiem zastępców dyrektora i głównego księgowego, premii za wykonanie planu produkcji;
5) przyznawania ósmej kategorii zaszeregowania wysokokwalifikowanym robotnikom zgodnie z taryfikatorem;
6) ustalania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, miesięcznego ryczałtu dla zakładowych społecznych inspektorów pracy, w granicach wynagrodzenia za pracę do 60 godzin miesięcznie;
7) ustalania, w porozumieniu z właściwą organizacją związku zawodowego, wynagrodzeń dla członków rad zakładowych, zwolnionych od pracy zawodowej, według miesięcznego średniego zarobku, przypadającego za cały rok bezpośrednio przed zwolnieniem od pracy zawodowej, nie wyżej jednak niż 2.500 zł miesięcznie;
8) zaliczania jednostek organizacyjnych wchodzących w skład przedsiębiorstwa do poszczególnych kategorii płac, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie wynagrodzeń, dotyczącymi pracowników umysłowych;
9) określania stanowisk uprawnionych do premiowania za oszczędność paliw stałych;
10) ubezpieczania pracowników, w miarę potrzeby, od nieszczęśliwych wypadków;
11) zgłaszania wniosków i uzgadniania z oddziałem banku, finansującym działalność przedsiębiorstwa, limitów kredytów bankowych.

5. Zasady tworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz zasady spisywania nie zawinionych ubytków materiałowo-towarowych zostaną uregulowane odrębnymi przepisami.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

MINISTER
wz. Cz. Bąbiński

Załącznik do zarządzenia nr 50
Ministra Budownictwa
z dnia 4 października 1956 r.

WYKAZ WSKAŹNIKÓW PLANÓW DLA:

1. **Przedsiębiorstw przemysłowych:**

1) wartość produkcji globalnej w cenach porównywalnych,
2) wartość produkcji towarowej w cenach zbytu,
3) produkcja według ilości,
4) wydajność pracy na 1 robotnika grupy przemysłowej,
5) zatrudnienie ogółem
w tym:
grupa przemysłowa
z tego:
robotnicy,
pracownicy inżynieryjno-techniczni,
pracownicy administracyjno-biurowi;
6) fundusz płac ogółem
w tym:
grupa przemysłowa
z tego:
robotnicy,
pracownicy inżynieryjno-techniczni,
pracownicy administracyjno-biurowi;
7) bezosobowy fundusz płac,
8) nakłady na inwestycje oraz zakres rzeczowy inwestycji limitowych,
9) nakłady na kapitalne remonty,
10) procent obniżki kosztów własnych oraz stosunek procentowy sumy kosztów własnych produkcji towarowej do wartości produkcji towarowej w cenach zbytu,
11) limity zużycia materiałowego, bądź przydziały materiałowe,
12) wpłaty do budżetu,
13) finansowanie z budżetu z podziałem na:
działalność inwestycyjną,
inwestycje.

2. **Przedsiębiorstw transportowych:**

1) wartość usług w cenach porównywalnych,
2) wartość usług w cenach bieżących,
3) usługi transportowe według ilości,
4) ilość środków transportowych,
5) wskaźnik gotowości technicznej taboru samochodowego,
6) wydajność w tonach i tonokilometrach na 1 tonę (tonodzień) inwentarzową taboru samochodowego,
7) wydajność w tonach na 1 robotnika przeładunkowego,
8) zatrudnienie ogółem
w tym:
grupa eksploatacyjna
z tego:
robotnicy z wyodrębnieniem robotników służby przeładunkowej i spedycyjnej,
pracownicy umysłowi,
9) fundusz płac ogółem
w tym:
grupa eksploatacyjna
z tego:
robotnicy z wyodrębnieniem robotników służby przeładunkowej i spedycyjnej,
pracownicy umysłowi,
10) bezosobowy fundusz płac,
11) nakłady na inwestycje oraz zakres rzeczowy inwestycji limitowych,
12) nakłady na kapitalne remonty,
13) procent obniżki kosztów własnych oraz stosunek procentowy sumy kosztów własnych usług do wartości usług w cenach bieżących,
14) limity zużycia materiałowego bądź przydziały materiałowe,
15) wpłaty do budżetu,
16) finansowanie z budżetu z podziałem na:
działalność eksploatacyjną,
inwestycje.

3. **Przedsiębiorstw obrotu towarowego** (jednostek zaopatrzeniowo-składowych):

1) obrót towarowy, produkcja według wartości w cenach bieżących zbytu z wyodrębnieniem podstawowych asortymentów według ilości i wartości,
2) zatrudnienie ogółem
w tym:
robotnicy,
pracownicy umysłowi,
3) fundusz płac
w tym:
robotnicy,
pracownicy umysłowi,
4) bezosobowy fundusz płac,
5) suma kosztów handlowych oraz stosunek procentowy sumy kosztów handlowych do wartości obrotu towarowego według cen bieżących zbytu,
6) nakłady na inwestycje oraz zakres rzeczowy inwestycji limitowych,
7) nakłady na kapitalne remonty,
8) limity zużycia materiałowego bądź przydziały materiałowe,
9) wpłaty do budżetu,
10) finansowanie z budżetu z podziałem na:
działalność eksploatacyjną,
inwestycje.

4. **Przedsiębiorstw usługowych**

w tym:
Przedsiębiorstwo Budownictwa Doświadczalnego (PBD),
Biuro Pomocy Technicznej (BPT),
Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego (BR),

1) wartość usług (produkcji),
2) usługi według ilości (zadania rzeczowe),
3) wydajność pracy na 1 robotnika bądź pracownika produkcyjnego,
4) zatrudnienie ogółem
w tym:
PBD:
grupa doświadczalna
z tego:
robotnicy,
pracownicy umysłowi,
grupa badawcza („OBTM");
BPT:
pracownicy produkcyjni,
inni pracownicy inżynieryjno-techniczni,
pracownicy administracyjno-biurowi;
BR:
pracownicy produkcyjni,
inni pracownicy umysłowi,
5) fundusz płac ogółem
z wyszczególnieniem jak w pkt. 4),
6) bezosobowy fundusz płac,
7) suma kosztów własnych oraz stosunek procentowy sumy kosztów własnych do wartości usług,
8) nakłady na inwestycje oraz zakres rzeczowy inwestycji limitowych,
9) nakłady na kapitalne remonty,
10) limity zużycia materiałowego bądź przydziały materiałowe,
11) wpłaty do budżetu,
12) finansowanie z budżetu z podziałem na:
działalność eksploatacyjną,
inwestycje,
13) wydajność 1 zestawu maszyn mierzona ilością usług (tylko dla BR).

40.

ZARZĄDZENIE nr 51 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 29 września 1956 r.

w sprawie budownictwa zimowego.

(znak: TE-2-8/56)

W celu zabezpieczenia sprawnego i terminowego wykonania robót budowlano-montażowych w warunkach zimowych, a w szczególności dla zapewnienia ciągłości robót budowlanych, montażowych i instalacyjnych, właściwej ich jakości oraz w celu zapewnienia właściwych warunków i bezpieczeństwa pracy załogom, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jako okres zimowy ustala się czas od dnia 16 listopada do dnia 31 marca każdego roku.

2. Okres rozliczeniowy, tryb rozliczeń oraz wysokość zwiększonych kosztów robót zimowych regulują odrębne przepisy.

§ 2. Za roboty zimowe należy uważać wszystkie te roboty budowlano-montażowe, wykonywane w okresie zimowym, przy których są stosowane specjalne środki zabezpieczające lub metody wykonawstwa odmienne od przyjętych w innym okresie, a zapewniające prawidłowe wykonanie robót, niezależnie od temperatury zewnętrznej.

§ 3. 1. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) budowlano-montażowych zwanych w dalszym ciągu „zjednoczeniami" spowodują oraz przypilnują, aby w terminie do dnia 1 października każdego roku na budowach, przechodzących na rok następny, na których będą wykonywane roboty zimowe, kierownik budowy ustalił z inwestorem bezpośrednim ogólny zakres robót do wykonania w okresie I kwartału następnego roku i na tej podstawie sporządził plan głównych asortymentów robót, o których mowa w § 2.

2. Ogólne zakresy robót, o których mowa w pkt 1, powinien zatwierdzić dyrektor zjednoczenia w terminie do dnia 10 października każdego roku, uwzględniając posiadane środki zjednoczenia.

§ 4. 1. Budowy, na których będą wykonywane roboty zimowe, powinny posiadać projekty organizacji robót, sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Projekty organizacji robót powinny być opracowane w takim terminie, aby zabezpieczały zaopatrzenie budowy w potrzebne środki oraz przygotowanie placu budowy do robót zimowych.

§ 5. 1. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią zaopatrzenie budów w potrzebne materiały oraz wszelkie dodatkowe urządzenia i sprzęt, niezbędne do wykonywania robót zimowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Jako zasadę należy przyjąć, że zaopatrzenie w materiały i urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinno stanowić planową pracę zjednoczenia i być wykonywane w takich terminach, by zabezpieczały ich realizację.

§ 6. Zasadnicze roboty przygotowawcze do prowadzenia robót zimowych, jak: przygotowanie planu budowy (drogi, zabezpieczenie instalacji itp.), przygotowanie cieplaków, sprzętu i urządzeń należy ukończyć:

1) dla robót w toku — w terminie do dnia 15 listopada każdego roku,
2) dla robót planowanych do rozpoczęcia w ciągu okresu zimowego — w terminie co najmniej 3 dni przed rozpoczęciem robót.

§ 7. 1. Zjednoczenia powinny planować i organizować roboty na obiektach tak, aby w okresie zimowym jak najmniej było wykonywanych robót otwartych, wymagających zużycia opału oraz powodujących zwiększenie kosztów robót zimowych, przy jednoczesnym pełnym zabezpieczeniu frontu robót i terminów oddania obiektów do użytku.

W szczególności jako wytyczne należy przyjąć, by do dnia 16 listopada każdego roku:

1) wykonać fundamenty łącznie ze stropem piwnic — w budynkach rozpoczynanych,
2) zamknąć i oszklić obiekt — dla obiektów stanu surowego,
3) uruchomić instalacje centralnego ogrzewania — w obiektach gdzie instalacje c.o. są przewidziane.

§ 8. Dyrektorzy zjednoczeń zabezpieczą — przy ustalaniu planów i w trakcie wykonywania robót zimowych — specjalnie oszczędne stosowanie paliw stałych i płynnych.

W tym celu należy:

1) maksymalnie wyeliminować stosowanie urządzeń i sprzętu do ogrzewania o małej wydajności cieplnej,
2) obudować cieplakami lokomobile parowe i inne urządzenia ogrzewcze stosowane do ogrzewania przy robotach zimowych,
3) ograniczyć do niezbędnego minimum stosowanie koksowników zgodnie z „instrukcją o stosowaniu ogrzewania koksownikami do robót zimowych",
4) wykorzystać we wszystkich możliwych przypadkach paliwo niskokaloryczne pochodzenia miejscowego jak: miał, węgiel niesortowany, węgiel przerosty, węgiel brunatny, torf, trociny oraz mieszanki tych asortymentów paliw z węglem kamiennym,
5) tam gdzie są możliwości zaopatrzenia się w trociny — stosować w jak najszerszym zakresie piece trocinowe, przy odpowiednim zabezpieczeniu przeciwpożarowym.

§ 9. Stosowanie parowozów i pieców typu „Deuba" do celów ogrzewczych jest niedozwolone.

§ 10. 1. Stosowanie pieców typu „Deuba" do suszenia budynków jest w zasadzie niedopuszczalne poza wyjątkami podanymi w ust. 2 i 3.

W przypadkach konieczności suszenia budynków należy stosować inne bardziej ekonomiczne środki i urządzenia jak np.: piecyki żelazne, trociniaki, stałe piece grzewcze, uruchomienie centralnego ogrzewania itp.

2. W przypadkach uzasadnionych względami technicznymi jak np.: suszenie komór wentylacyjnych, transformatorni, podstacji elektrycznych itp. dyrektor zjednoczenia może udzielić zezwolenia na zastosowanie pieców „Deuba".

3. W nielicznych przypadkach uzasadnionych oddaniem obiektów do użytku w skróconym cyklu produkcyjnym, dyrektor zjednoczenia może wyrazić zgodę na sztuczne suszenie budynku przy pomocy pieców typu „Deuba", po uprzednim zasięgnięciu opinii Centralnego Zarządu Zaopatrzenia, odnośnie możliwości zaopatrzenia w opał.

§ 11. 1. Wydatki na zakup dodatkowych urządzeń, sprzętu i przedmiotów o charakterze środków trwałych jak np. parniki, kotły, piece, piecyki, przewody parowe — pokrywać należy ze środków planu inwestycyjnego.

2. Wydatki na przedmioty nie mające charakteru środków trwałych jak np. maty słomiane, ubrania zimowe, opał itd., zwiększone zapotrzebowania na rezerwy niektórych materiałów, dodatkowe przystosowanie placu budowy będą pokrywane przez zjednoczenia ze środków obrotowych.

§ 12. W związku z tym, że wydatki dla zapewnienia ciągłości robót budowlano-montażowych w okresie zimowym dokonywane są przeważnie przed początkiem tego okresu lub na samym jego początku, a rozliczenia poniesionych nakładów z inwestorami przeprowadzane są na przestrzeni całego okresu zimowego — należy w księgowości przedsiębiorstw budowlano-montażowych rozdzielić odpowiednio łączną kwotę poniesionych nakładów i aktywować ją na kontach rozliczeń międzyokresowych czynnych (konto nr 11 BPK) w poszczególnych miesiącach okresu zimowego.

§ 13. 1. Dyrektorzy zjednoczeń i kierownicy budów zabezpieczą odpowiednią jakość robót i zabezpieczą właściwą kontrolę tej jakości.

2. Podstawą do ustalenia właściwych metod ustalają instrukcje wyszczególnione w wykazie instrukcji do robót zimowych, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Jako pomocniczy materiał zalecany do stosowania podaje się „wykaz norm i wydawnictw do robót zimowych", stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 2 i 3, będą aktualizowane w miarę potrzeby przez Zarząd Techniki.

§ 14. Dyrektorzy zjednoczeń zabezpieczą odpowiednie warunki bytowe załogom zatrudnionym w budownictwie oraz bezpieczeństwo i higienę pracy przy wykonywaniu robót w okresie zimowym, jak również wydadzą zarządzenia i zapewnią środki do ich wykonania w zakresie:

1) oświetlenia dróg komunikacyjnych, przejść dla pieszych i miejsc pracy załóg budowlano-montażowych oraz produkcji pomocniczej,
2) zaopatrzenia budów w sprzęt do oczyszczania bocznic kolejowych, dróg kołowych wewnętrznych i dojazdowych, podjazdów, miejsc pracy brygad budowlanych oraz zaopatrzenia budów w piasek itp.,
3) systematycznego oczyszczania ze śniegu i lodu schodów, pomostów oraz utrzymanie w należytym stanie dróg kołowych, wewnętrznych i dojazdowych, bocznic kolejowych, miejsc pracy brygad budowlanych i innych miejsc o dużym ruchu pracowników budowy,
4) obarierowania dołów z wapnem oraz przykrycia studzienek i kanałów,
5) zaopatrzenia punktów sanitarnych w środki ochronne przeciw odmrożeniu,
6) zaopatrzenia robotników w gorące napoje,
7) utrzymania w pomieszczeniach do odpoczynku i spożywania posiłków, jak również kwaterach robotniczych odpowiedniej temperatury i odpowiednich warunków higieniczno-sanitarnych,
8) nie zatrudniania robotników na wysokościach podczas silnych mrozów i zawiei, zaś w razie nieodzownej konieczności — zastosowania specjalnych środków zabezpieczających,
9) szybkiego i bezpiecznego wyładunku zimą na budowach materiałów z pojazdów towarowych i wagonów, a w szczególności przemarzniętego i skawalonego kruszywa,
10) zabezpieczenia na okres zimowy zakładów produkcji pomocniczej, stacji obsługi i magazynów,
11) wzmożenia czujności i kontroli ze strony służby bhp i kierownictwa technicznego.

§ 15. Dyrektorzy zjednoczeń zabezpieczą i dopilnują pełne przygotowanie środków transportowych i ich zaplecza do eksploatacji w okresie zimowym, zgodnie z instrukcją SM-172 o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym, stanowiącą załącznik do zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 25 września 1951 r. (Mon. Pol. nr A-88, poz. 1218).

§ 16. Dyrektorzy zjednoczeń zabezpieczą i dopilnują przeprowadzenia ciągłej kontroli w przedmiocie zabezpieczenia obiektów od możliwości powstawania pożarów zgodnie z okólnikiem Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 14 października 1954 r. w sprawie wzmożenia czujności przeciwpożarowej w okresie zimowym (Biul. Min. Bud. Przem. nr 21, poz. 134) oraz okólnikiem nr 8 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 lutego 1956 r. w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego na budowach i w obiektach stałych (Dz. Urz. MBMiO nr 6, poz. 44).

§ 17. 1. Kierownicy robót, jak również majstrowie i brygadziści zatrudnieni przy wykonywaniu robót zimowych, powinni posiadać znajomość technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym.

2. Majstrów i brygadzistów nie posiadających znajomości technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym należy przeszkolić w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego według programów ustalonych przez zjednoczenia i zatwierdzonych przez właściwe centralne zarządy.

§ 18. Dyrektorzy centralnych zarządów i zjednoczeń zorganizują w okresie miesiąca listopada każdego roku kontrolę faktycznego stanu przygotowań do robót zimowych i w terminie do dnia 30 listopada każdego roku złożą Zarządowi Techniki meldunki o stanie przygotowań na nadzorowanych budowach, ze szczególnym uwzględnieniem budów kluczowych oraz gospodarczo ważnych.

§ 19. Zarząd Techniki będzie w miarę potrzeby, aktualizował postanowienia dotyczące przygotowania oraz prowadzenia robót budowlanych w okresie zimowym.

§ 20. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą:

1) zarządzenie nr 220 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 października 1954 r. w sprawie budownictwa zimowego (Dz. Urz. MBMiO nr 18, poz. 137),
2) zarządzenie nr 104 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 września 1955 r. w sprawie budownictwa zimowego,
3) zarządzenie nr 233 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 października 1954 r. w sprawie zwiększenia oszczędności w zużyciu węgla i koksu (Dz. Urz. MBMiO nr 20, poz. 153),
4) pismo okólne nr 21 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 17 lutego 1954 r. w sprawie bezpieczeństwa robót budowlanych w okresie zimowym,
5) pismo okólne nr 69 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 października 1955 r. w sprawie przygotowań do robót zimowych.

MINISTER
wz. Cz. Bąbiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 51 Ministra Budownictwa z dn. 29 września 1956 r.

WYKAZ INSTRUKCJI DLA ROBÓT ZIMOWYCH

1. Instrukcje dotyczące wykonawstwa robót w okresie zimowym:

1) Instrukcja ogólna nr 1 o prowadzeniu robót budowlanych w okresie zimowym — wyd. IV — PWT 1952 r.,
2) instrukcja o przechowywaniu i przygotowywaniu materiałów budowlanych do robót zimowych — wyd. IV — Bud. i Archit. — 1954 r.,
3) instrukcja o wykonywaniu robót zimowych zimą — wyd. I, II i III — PWT — 1950/55 r.,
4) instrukcja nr 4 o wykonywaniu robót betonowych i żelbetowych zimą — wyd. IV — PWT — 1952 r.,
5) instrukcja nr 5 o prowadzeniu robót murowych zimą wyd. IV — PWT — 1952 r.,
6) instrukcja o prowadzeniu robót zimą w budynkach zamkniętych — wyd. I, II i III — PWT — 1950/53 r.,

7) instrukcja nr 7 o wykonywaniu robót budowlanych w cieplakach — wyd. Bud. i Archit. — 1955 r.,

8) instrukcja o stosowaniu chlorku wapnia i innych domieszek chemicznych do zapraw i betonów w budownictwie zimowym — wyd. I i II — PWT — 1951/53 r.,

9) instrukcja o stosowaniu ogrzewania parą do robót zimowych — wyd. I i II — WPT — 1951/53 r.,

10) instrukcja o stosowaniu ogrzewania koksownikami do robót zimowych — wyd. Bud. i Archit. — 1954 r.,

11) instrukcja o stosowaniu nagrzewania prądem elektrycznym elementów budowlanych — wyd. I i II — PWT — 1951/53 r.,

12) instrukcja o stosowaniu wapna palonego mielonego do robót zimowych — wyd. II — PWT — 1955 r.,

13) instrukcja o stosowaniu w murach zapraw gipsowych z uwzględnieniem robót zimowych — wyd. PWT — 1955 r.,

14) instrukcja o przygotowaniu i eksploatacji pojazdów samochodowych w okresie zimowym, stanowiąca oddzielny załącznik do zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 25 września 1951 r. (Mon. Pol. nr A-88, poz. 1218) — Wyd. Komunikacyjne SM-172.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 51 Ministra Budownictwa z dn. 29 września 1956 r.

WYKAZ NORM I WYDAWNICTW

1. Normy.

1) PN-55/B-06350 — Roboty zimowe budowlane. Określenie pojęć i wytyczne ogólne.

2) RN/55/MBMO-6001 — Piec trocinowy.

3) RN-55/MBMO-6002 — Maty słomiane do ocieplania. Wymagania techniczne.

4) RN-55/MBMO-6006 — Cieplak składany z elementów drewnianych. Warunki techniczne produkcji i montażu.

5) RN-55/MBPrzem-137 — Roboty zimowe budowlane. Zabezpieczenie i przygotowanie materiałów budowlanych w okresie zimowym.

6) RN-54/MBPrzem-77 — Roboty zimowe budowlane. Sposób podgrzewania kruszywa i wody.

2. Należy wykorzystać jako zalecane następujące wydawnictwa:

1) Niektóre zagadnienia klimatyczne (temperatura i wiatr) w okresie zimowym, zestawione dla potrzeb budownictwa — wyd. I — PWT — 1953 r. i wyd. II — PWT — 1954 r.

2) Książkę mgra inż. Władysława Przestępskiego pt. „Wykonanie murów w okresie zimowym" — wyd. PWT — 1952 r.

3) Książkę mgra inż. Władysława Przestępskiego pt. „Cieplaki — konstrukcja i zastosowanie do robót budowlanych" — wyd. PWT — 1954 r.

4) MNIOMS — Roboty budowlane w warunkach zimowych — tłum. mgr inż. S. Janiszewicz — wyd. Budownictwo i Architektura — Warszawa 1955 r.

41.

ZARZĄDZENIE nr 58 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 12 października 1956 r.

w sprawie trybu i terminów rozliczeń za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa transportowe podległe Ministerstwu Budownictwa.

(L. dz. Fi/4/736/56)

W celu ujednolicenia rozliczeń za przewozy i inne usługi świadczone przez przedsiębiorstwa transportowe na rzecz innych jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawą rozliczeń za przewozy i inne usługi świadczone przez przedsiębiorstwa transportowe są faktury, wystawiane po wykonaniu tych świadczeń na podstawie uprzednio zawartej umowy (pisemnej lub ustnej).

2. W wyjątkowych przypadkach zlecenie może być ustne, jednakże powinno być potwierdzone na piśmie nie później jak w ciągu 24 godzin od chwili udzielenia zlecenia ustnego.

§ 2. Podstawą do wystawiania faktur są:

1) potwierdzenia wykonania przewozów i innych usług transportowych,

2) protokoły z obmiaru przewiezionej masy.

§ 3. 1. Faktury należy wystawiać dwa razy w miesiącu w terminach określonych w ust. 2 i 3 niniejszego paragrafu.

2. Faktury wystawiane na podstawie wykonania przewozów i innych usług transportowych (§ 2 pkt 1) należy sporządzać:

1) dla przewozów i innych usług świadczonych w miejscowości będącej siedzibą przedsiębiorstwa transportowego:

a) za pierwszą połowę miesiąca — między 16 a 21 dniem bieżącego miesiąca,

b) za drugą połowę miesiąca — między 1 a 6 dniem następnego miesiąca;

2) dla przewozów i innych usług świadczonych poza siedzibą przedsiębiorstwa transportowego:

a) za pierwszą połowę miesiąca — między 16 a 24 dniem bieżącego miesiąca,

b) za drugą połowę miesiąca — między 1 a 9 dniem następnego miesiąca.

3. Faktury wystawiane na podstawie protokołów obmiarów przewiezionej masy (§ 2 pkt 2) należy sporządzać:

1) w terminie do dnia 24 bieżącego miesiąca jako fakturę zaliczkową za pierwszą połowę miesiąca w wysokości równej połowie należności za zleconą do przewozu na dany miesiąc masę towarową,

2) w terminie do dnia 9 miesiąca następnego za miesiąc ubiegły — fakturę miesięczną, stanowiącą ostateczne rozliczenie.

4. Udzielona zaliczka (§ 3 ust. 3 pkt 1) powinna być potrącona w fakturze miesięcznej za ten miesiąc, w którym została wypłacona.

§ 4. 1. W dniu wystawienia faktury, najpóźniej ostatniego dnia terminów ustalonych w § 3 ust. 2 i 3 — przedsiębiorstwo transportowe obowiązane jest przesłać zama-

wiającemu listem poleconym lub doręczyć za pokwitowaniem oryginał faktury z jedną kopią potwierdzeń wykonanych przewozów i innych usług lub protokołów obmiaru przewiezionej masy.

2. Zamawiający obowiązany jest realizować wynikające z rozliczeń za przewozy i inne usługi transportowe wszelkie należności, za pomocą czeków nielimitowanych bezpośrednio po otrzymaniu faktury.

3. W przypadku nieuregulowania należności w ciągu 2 dni od daty otrzymania faktury — przedsiębiorstwom transportowym przysługuje prawo pobierania kar za zwłokę przewidziane w § 10 pkt 4) i 5) Taryfy Towarowej Transportu Samochodowego i Spedycji stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 29 września 1955 r. (Dz. T. i Z. K. nr 23, poz. 156) — w jednorazowej wysokości 5% od sumy nieuregulowanej.

4. Należności z tytułu odpłatnych kosztów delegacji i kar za zwłokę regulowane są czekami nielimitowanymi.

§ 5. Zgłoszenie reklamacji przez zleceniodawcę nie zwalnia go od obowiązku terminowego uregulowania faktury.

Ewentualne różnice wynikające z uregulowanych należności powinny być uwzględniane w następnej z kolei fakturze miesięcznej.

§ 6. Zaległe należności za przewozy i inne usługi transportowe powstałe przed wejściem w życie zarządzenia, powinny być uregulowane czekami nielimitowanymi w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 października 1956 r.

§ 7. Przepisy zarządzenia nie dotyczą Przedsiębiorstwa Transportowego Budownictwa Wojskowego nr 7, do którego mają zastosowanie postanowienia zarządzenia nr 163 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie trybu i terminów rozliczeń za usługi świadczone przez Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Wojskowego Nr 7 na rzecz innych przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. U. MBMiO nr 15, poz. 96).

§ 8. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1956 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) pismo okólne nr 72/DF Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 lipca 1956 r. w sprawie rozliczeń za usługi przewozowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Zarządowi Transportu, oraz przepisy dotyczące rozliczeń transportowych, zawarte w:

2) § 18 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie współpracy przedsiębiorstw transportowych budownictwa miejskiego z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi (Dz. Urz. MBMiO nr 2, poz. 15),

3) w rozdziale V ust. 32 i 33 instrukcji stanowiącej załącznik nr 1 oraz w rozdziale V ust. 24 i 25 instrukcji stanowiącej załącznik nr 2 do okólnika nr 64 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 14 sierpnia 1952 r. w sprawie zasad świadczenia i korzystania z usług transportowych oraz rozliczeń za te usługi w budownictwie przemysłowym.

MINISTER
wz. St. Bęć

42.

ZARZĄDZENIE nr 60 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 25 października 1956 r.

w sprawie powołania Zarządu Rozruchu Zakładów Przemysłowych w Zjednoczeniu Przemysłowym Budowy Huty im. Lenina.

(OR 4/56)

Na podstawie § 21 uchwały nr 85 Prezydium Rządu z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie organizacji zjednoczeń i przedsiębiorstw budowlano-montażowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 listopada 1956 r. powołuje się w Zjednoczeniu Przemysłowym Budowy Huty im. Lenina Zarząd Rozruchu Zakładów Przemysłowych.

§ 2. Zarządowi Rozruchu Zakładów Przemysłowych nadaje się uprawnienia do pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 3. Przedmiotem działania Zarządu Rozruchu jest uruchamianie obiektów przemysłowych w Hucie im. Lenina oraz na zlecenie poszczególnych inwestorów poza Hutą im. Lenina.

§ 4. Kierownik Zarządu Rozruchu przejmie w porozumieniu z dyrektorami przedsiębiorstw specjalistycznych resortu Ministra Budownictwa pracowników, zatrudnionych w specjalizowanych grupach rozruchowych, działających w ramach dotychczasowego Sekretariatu Rozruchu Huty im. Lenina.

Przejęcie tych pracowników powinno nastąpić w uzgodnieniu z zainteresowanymi pracownikami i z zachowaniem im ciągłości pracy.

§ 5. Zjednoczenie Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina przejmie w obowiązującym trybie dla Zarządu Rozruchu część środków trwałych przedsiębiorstw specjalizowanych, będących w dyspozycji dotychczasowej organizacji rozruchu Huty im. Lenina, według stanu na dzień 31 października 1956 r. — w uzgodnieniu z właściwymi centralnymi zarządami.

§ 6. Zarządzenia obowiązujące dotychczas w przedmiocie organizacji i zasad działania Sekretariatu Rozruchu zachowują odpowiednio moc obowiązującą w odniesieniu do Zarządu Rozruchu.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1956 r.

MINISTER
E. Szyr

43.

ZARZĄDZENIE nr 61 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 października 1956 r.

w sprawie praktyki absolwentów średnich szkół zawodowych II stopnia.

(ZP 1/56)

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu nr 239/56 z dnia 14 maja 1956 r. w sprawie praktyki absolwentów średnich szkół zawodowych — po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Absolwenci średnich szkół zawodowych o kierunkach technicznych przed objęciem stanowisk, zaliczonych według obowiązujących tabel płac do stanowisk inżynieryjno-technicznych oraz absolwenci średnich szkół zawodowych o kierunkach ekonomicznych, przed objęciem stanowisk, zaliczonych według obowiązujących tabel płac do stanowisk ekonomicznych lub finansowo-księgowych, obowiązani są bezpośrednio po uzyskaniu nakazu pracy odbyć praktykę według zasad określonych w zarządzeniu.

§ 2. Absolwenci średnich szkół zawodowych II stopnia o specjalnościach, wymienionych w załączniku do zarządzenia, w czasie odbywania praktyki będą zatrudnieni bezpośrednio w produkcji jako pracownicy fizyczni i będą wchodzić w skład odpowiednich brygad robotniczych.

§ 3. Czas odbywania praktyki na stanowiskach robotników trwa 1 rok. Dyrektorzy przedsiębiorstw (kierownicy zakładów pracy) mogą przedłużyć do lat 2 praktykę w produkcji o trudnych i niebezpiecznych procesach technologicznych.

§ 4. Dyrektor przedsiębiorstwa może skrócić czas trwania praktyki absolwentów, którym ze względów na wyniki ich pracy i stopień opanowania zagadnień będących przedmiotem ich pracy można powierzyć stanowiska pracy, dla objęcia których wymagane było odbycie praktyki.

§ 5. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw obowiązani są opracować programy praktyk, a kierownicy jednostek zatrudniających absolwentów — wyznaczyć osoby, które będą sprawowały opiekę nad absolwentami w okresie odbywania przez nich praktyki i będą odpowiedzialne za prawidłowy przebieg praktyk.

Program praktyk wraz z harmonogramem pracy na poszczególnych stanowiskach roboczych powinien być podany do wiadomości technikom-praktykantom i ścisłe wykonanie jego powinno być należycie przestrzegane.

2. Dyrektorzy przedsiębiorstw obowiązani są zapewnić odbywającym praktykę absolwentom odpowiednią atmosferę pracy, przeprowadzać z nimi osobiste rozmowy, w miarę możliwości uwzględnić ich osobiste życzenia i zainteresowania w pracy.

§ 6. Po odbyciu praktyki, o której mowa w § 2, absolwent — zależnie od wykazanych zdolności i przydatności w zawodzie — z uwzględnieniem ewentualnych życzeń co do dalszego kierunku pracy, powinien być zatrudniony na stanowisku pomocnika majstra lub technika budowy (produkcji) w okresie trwania nakazu pracy i otrzymać wynagrodzenie przewidziane dla stanowiska, na jakim został zatrudniony.

§ 7. 1. W okresie odbywania praktyki na stanowiskach robotników stosunek pracy absolwentów normują przepisy, dotyczące pracy robotników.

2. Okres odbywania praktyki zalicza się do okresu wykonywania obowiązku przewidzianego w art. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. nr 10, poz. 106).

3. Wynagrodzenie techników praktykantów należy obliczać i wypłacać według przepisów obowiązujących przy obliczaniu i wypłacaniu wynagrodzeń robotników, przy czym technikom praktykantom przysługuje wynagrodzenie według kategorii płac, wynikającej z wykonywanej pracy, jednak nie niżej IV kat. płac.

W przypadku, jeżeli wynagrodzenie wynosi mniej niż 900 zł miesięcznie, wówczas technicy-praktykanci otrzymują wyrównanie do wysokości 900 zł miesięcznie (przy pełnym miesiącu pracy).

4. Wyrównanie należy wypłacać z funduszu płac robotników, jednak nie obciążając wynagrodzenia brygady.

§ 8. 1. Absolwenci średnich szkół zawodowych II stopnia o specjalnościach ekonomicznych odbywają roczną praktykę w zasadzie na budowie (odcinku), w zakładzie produkcyjnym lub jednostce usługowej na stanowiskach referentów do spraw ekonomicznych, bez obowiązku odbywania praktyki na stanowiskach robotniczych.

2. Absolwenci, którzy ze względu na warunki terenowe odbywają praktykę w przedsiębiorstwie i nie mają bezpośredniego kontaktu z produkcją, powinni odbyć w okresie rocznej praktyki 3-miesięczną praktykę na budowie lub w jednostce równorzędnej, zależnie od kierunku ich pracy — dla zapoznania się z przebiegiem procesów produkcyjnych.

3. Absolwenci średnich szkół zawodowych II stopnia o specjalnościach ekonomicznych powinni w okresie rocznej praktyki być wynagradzani w wysokości zł 700.— miesięcznie.

§ 9. Absolwenci średnich szkół zawodowych II stopnia o specjalnościach: tereny zielone i urbanistyka odbywają roczną praktykę na stanowiskach kreślarzy kopistów lub kreślarzy praktykantów z wynagrodzeniem w okresie praktyki zł 500.— (z prawem do premii), stosownie do zarządzenia nr 183 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 sierpnia 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników Biur Projektowych, nadzorowanych przez Centralny Zarząd Biur Projektów Budownictwa Miejskiego.

§ 10. Przepisy zarządzenia nie dotyczą absolwentów techników dla robotników wysuniętych.

§ 11. Tracą moc: 1) okólnik nr 24 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 czerwca 1956 r. w sprawie zatrudnienia absolwentów średnich szkół zawodowych II stopnia (techników) w r. 1956 i 2) okólnik nr 37 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 lipca 1956 r. w sprawie praktyki i zatrudnienia w 1956 r. absolwentów średnich szkół zawodowych II stopnia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 27 października 1956 r.

MINISTER
wz. St. Bęć

Załącznik do zarządzenia nr 61 Ministra Budownictwa z dnia 27 października 1956 r.

Wykaz specjalności, których absolwenci powinni odbyć staż praktyczny:

1. budownictwo przemysłowe
2. budownictwo miejskie
3. prefabrykacja
4. instalacje przemysłowe i sanitarne
5. urządzenia cieplne i klimatyzacyjne
6. wodociągi i kanalizacja
7. konstrukcje budowlane
8. roboty hydrotechniczne
9. organizacja i mechanizacja robót budowlanych
10. projekty architektoniczne
11. geologia inżynieryjna
12. miernictwo, zabezpieczenie i automatyzacja
13. urządzenia energetyczno-cieplne
14. kable i przewody
15. urządzenia elektryczne w budownictwie miejskim
16. drogi i mosty kolejowe
17. drogi kołowe i mosty
18. remont samochodów
19. normowanie pracy w budownictwie.

44.

OKÓLNIK nr 12 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 15 października 1956 r.

w sprawie zwiększenia oszczędności energii elektrycznej oraz obniżenia poboru mocy elektrycznej w okresie jesienno-zimowym 1956/57.

(L. dz. DME/VII/1/56)

Ze względu na poważny deficyt mocy i brak rezerwy w energetyce krajowej zachodzi konieczność wzmożenia akcji oszczędności energii elektrycznej i obniżenia poboru mocy w nadchodzącym okresie jesienno-zimowym. W związku z powyższym poleca się co następuje:

1. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) wydadzą dyspozycje i wytyczne zmierzające do ścisłego przestrzegania dyscypliny oszczędnego zużywania energii elektrycznej oraz poboru mocy w godzinach szczytowego obciążenia (od zmroku z powyższym poleca się, co następuje:

1) ograniczenie pracy na II zmianie do niezbędnego minimum,
2) przeniesienie pracy z godzin szczytowego obciążenia na III zmianę wszędzie tam, gdzie proces technologiczny produkcji na to pozwoli,
3) wyeliminowanie biegu luzem silników i urządzeń elektrycznych,
4) zmniejszenie do minimum niezbędnego oświetlenia pomieszczeń produkcyjnych, administracyjnych i socjalnych oraz terenu,
5) wyeliminowanie ogrzewania pomieszczeń grzejnikami elektrycznymi,
6) wzmożenie kontroli przestrzegania zaleceń oszczędnościowych i wyciąganie konsekwencji w stosunku do winnych łamania dyscypliny oszczędnego zużywania energii elektrycznej,
7) aktywizację zakładowych komisji społecznych dla spraw oszczędnej gospodarki paliwami stałymi i energią elektryczną w celu współdziałania w akcji oszczędzania energii elektrycznej.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów oraz ich pełnomocnicy dla spraw paliw stałych i energii elektrycznej wzmocnią nadzór nad gospodarką energią elektryczną w okresie jesienno-zimowym 1956/57 r.

3. Okólnik jest natychmiast wykonalny.

MINISTER
z upoważnienia **F. Topolski**
Dyrektor Generalny

45.

PISMO OKÓLNE nr 16 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 16 października 1956 r.

w sprawie aktów normatywnych z zakresu rachunkowości.

(KS-I/D-5e)

W związku z przystąpieniem do kodyfikacji aktów normatywnych z zakresu rachunkowości, wydanych przez b. Ministrów Budownictwa Przemysłowego oraz Miast i Osiedli wyjaśnia się, co następuje.

1. Wymienione niżej zarządzenie, okólniki oraz pisma okólne o charakterze jednorazowym, wydane na określony czas utraciły swą aktualność:

1) okólnik nr 70 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 24.XII.1955 r. w sprawie przeszacowania zapasów oraz księgowego ujęcia wyników ich przeceny (Biul. MBPrzem. nr 3, poz. 13),
2) pismo okólne nr 33 Centralnej Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 19.III. 1956 r. w sprawie księgowego ujęcia zasiłków dla robotników przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Biul. MBPrzem. nr 6, poz. 42),
3) okólnik nr 56 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30.IX.1955 r. w sprawie przeprowadzenia rocznej inwentaryzacji w 1955 r.,
4) okólnik nr 68 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 9.XII.1955 r. w sprawie terminów złożenia rocznych sprawozdań finansowych za 1955 r. (Biul. MBPrzem. nr 23, poz. 134),
5) okólnik nr 72 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30.XII.1955 r. w sprawie terminów złożenia sprawozdań finansowych za m-ce: I, II, III. 1956 r. (Biul. MBPrzem. nr 1, poz. 3),
6) pismo okólne nr 27 Centralnej Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 25.II.1956 r. w sprawie terminów złożenia sprawozdań finansowych za m-ce: I, II, III.1956 r.,
7) pismo okólne nr 6 Centralnej Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21.I.1956 r. w sprawie drugiej redakcji sprawozdania B-1 za m-c grudzień 1955 r.,
8) okólnik nr 9 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29.I.1952 r. w sprawie szkolenia pracowników rachunkowości (Dz. Urz. MBMiO nr 2, poz. 25),
9) zarządzenie nr 265 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18.XII.1954 r. w sprawie urealnienia bilansu za 1954 r. (Dz. Urz. MBMiO nr 24, poz. 174),
10) pismo wg rozdzielnika Centralnej Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28.IV. 1956 r. w sprawie przeprowadzenia półrocznej inwentaryzacji w 1956 r.

2. Wymienione niżej zarządzenia, okólniki i pisma okólne stały się nieaktualne wobec odmiennego uregulowania podstaw, na których zostały one wydane:

1) części I i IV pisma okólnego nr 6 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21.I.1953 r. w sprawie księgowego ujęcia zaliczek na inwestycje,
2) pismo okólne nr 62 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 19.XI. 1953 r. w sprawie ewidencji materiałów oddanych obcym wykonawcom do przerobu w ramach zleceń inwestycyjnych (Biul. MBPrzem. nr 22, poz. 159),
3) pismo okólne nr 15 Centralnej Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 10.III. 1954 r. w sprawie materiałów inwestora (Biul. MBPrzem. nr 11, poz. 73),
4) pismo okólne nr 33 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 5.X. 1951 r. w sprawie księgowego ujęcia roszczeń oraz potrąceń z tytułu naruszenia dyscypliny pracy,
5) pismo okólne nr 36 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 18.X. 1951 r. w sprawie księgowego ujęcia funduszu premiowego w biurach projektów,
6) pismo wg rozdzielnika Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 9.XII.1953 r. w sprawie klasyfikacji kosztów handlowych,
7) okólnik nr 58 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 4.VIII.1952 r. w sprawie prowadzenia analitycznej księgowości inwestycyjnej,
8) okólnik nr 2 Ministra Budownictwa Przemysłowego

z dnia 4.I.1953 r. w sprawie prowadzenia analitycznej księgowości inwestycyjnej,

9) pismo okólne nr 121 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9.XII.1953 r. w sprawie księgowej ewidencji i kontroli zafakturowania robót budowlanych (Dz. Urz. MBMiO nr 23, poz. 218),

10) zarządzenie nr 221 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20.XII.1955 r. w sprawie przeprowadzania inwentaryzacji materiałów drzewnych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 24, poz. 174).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

46.

PISMO OKÓLNE nr 21 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 29 października 1956 r.

w sprawie przydzielenia pracownikom mleka, jako środka profilaktycznego.

(L. dz. GI-BHP/VI/105/56)

Ministerstwo Budownictwa — Główny Inspektor Bezpieczeństwa i Higieny Pracy po porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych podaje zasady, tryb postępowania oraz wytyczne, którymi należy kierować się przy przydzielaniu pracownikom mleka, jako środka profilaktycznego.

1. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1954 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania oraz zasad i trybu postępowaniae państwowych inspektorów sanitarnych (Dz. U. nr 37, poz. 161) — do podejmowania decyzji co do celowości przydzielania pracownikom mleka jako środka profilaktycznego, uprawniony jest państwowy inspektor sanitarny, działający przy Wydziale Zdrowia prezydium właściwej rady narodowej.

2. Wniosek w sprawie przydzielania mleka, jako środka profilaktycznego — przedkłada państwowemu inspektorowi sanitarnemu kierownik jednostki organizacyjnej na podstawie protokołu sporządzonego przez komisję w składzie: lekarz zakładowy lub lekarz właściwego ośrodka zdrowia, zakładowy (społeczny) inspektor pracy i przedstawiciel kierownictwa zakładu pracy.

3. Przy sporządzaniu protokołu należy przestrzegać następujących wskazań:

a) mleko — jako środek profilaktyczny — należy przydzielać pracownikom narażonym na zatrucie w związku z wykonywaną pracą. Komisja powinna więc brać pod uwagę stężenia lotnych trucizn w powietrzu lub też stopień narażenia na zatrucie wskutek stykania się przy pracy z truciznami przemysłowymi w stanie ciekłym albo stałym oraz czas przebywania pracownika w warunkach grożących zatruciem. Mleko należy przydzielać, o ile praca w szkodliwych warunkach trwa stale co najmniej przez 4 godziny na dobę,

b) w razie niemożności przeprowadzenia badań powietrza na stężenie lotnych trucizn przemysłowych przez właściwe instytuty badawcze lub laboratoria fabryczne, należy kierować się doświadczeniem lub też stwierdzonym przez lekarzy występowaniem zatruć w danym zakładzie pracy,

c) niecelowe jest przydzielanie mleka przy innych rodzajach prac uciążliwych dla zdrowia, lecz nie powodujących zatrucia w związku z wykonywaną pracą, jak np. wykonywanych z dużym wysiłkiem fizycznym, w ciężkich warunkach meteorologicznych, w powietrzu zawierającym duże ilości pyłu (jeżeli pył ten nie jest trujący).

4. Mleko przydzielane w ilości 0,5 litra dziennie, a w przypadkach szczególnie narażających na zatrucie w ilości 1 litra powinno być wydawane wyłącznie w stanie świeżo przegotowanym.

Pracownicy powinni spożywać mleko przed przystąpieniem do pracy lub w przerwach w pracy, wyłącznie w jadalni lub w pomieszczeniach na ten cel przeznaczonych.

DYREKTOR
St. Pożoga

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 37 z 5.IX.56 r. poz. 167 rozporządzenie Rady Ministrów z 24.VIII.56 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 29.IX.48 r. o właściwości władz i postępowaniu przy ustalaniu wysokości czynszu oraz przy wymiarze i ściąganiu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

W nr 39 z 18.IX.56 r. poz. 175 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2.VI.56 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

Poz. 176 rozporządzenie Rady Ministrów z 10.IX.56 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia.

Poz. 177 rozporządzenie Rady Ministrów z 11.IX.56 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 19.II.49 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej.

W nr 40 z 25.IX.56 r. poz. 182 rozporządzenie Rady Ministrów z 13.VI.56 r. w sprawie zakresu działania organów państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej.

W nr 41 z 1.X.56 r. poz. 186 ustawę z 10.IX.56 r. o przejęciu szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty.

Poz. 187 ustawę z 10.IX.56 r. w sprawie uchylenia przepisów o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

W nr 43 z 9.X.56 r. poz. 199 ustawę z 11.IX.56 r. o zmianie przepisów dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Poz. 200 obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 26.IX.56 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z 25.VI.54 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

W Monitorze Polski ogłoszono:

W nr 78 z 18.IX.56 r. poz. 953 uchwałę Rady Ministrów nr 521 z 17.VIII.56 r. w sprawie zasad zatrudniania pracowników w uspołecznionych zakładach pracy.

Poz. 954 instrukcję Ministra Gospodarki Komunalnej z 17.VIII.56 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień.

W nr 79 z 20.IX.56 r. poz. 956 uchwałę Rady Ministrów nr 560 z 11.IX.56 r. o zmianie uchwały z 17.IV.50 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych.

Poz. 957 zarządzenie nr 245a Prezesa Rady Ministrów z 11.IX.56 r. w sprawie przekazania ministrom niektórych uprawnień zastrzeżonych do właściwości Prezesa Rady Ministrów.

Poz. 958 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 7.IX.56 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Zagranicznego uprawnień do ustalania cen niektórych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych pochodzących z importu.

W nr 80 z 24.IX.56 r. poz. 964 pismo okólne nr 258 Prezesa Rady Ministrów z 17.IX.56 r. w sprawie zasad i form zrzeszania się ludności, form pomocy Państwa oraz zasad zbytu nadwyżek materiałów budowlanych produkowanych przez ludność z miejscowych surowców.

W nr 81 z 25.IX.56 r. poz. 966 zarządzenie nr 248 Prezesa Rady Ministrów z 12.IX.56 r. w sprawie przeliczania wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych oraz robót i prac geologicznych i geodezyjnych na poziom cen 1956 r.

W nr 82 z 28.IX.56 r. poz. 967 uchwałę Prezydium Rządu nr 581 z 22.IX.56 r. o uzupełnieniu uchwały z 1.X.55 r. w sprawie zatrudnienia oficerów zawodowych zwolnionych ze służby wojskowej i ich materialnego zaopatrzenia.

W nr 83 z 5.X.56 r. poz. 975 uchwałę Rady Ministrów nr 518 z 17.VII.56 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarządów przemysłu.

Poz. 978 uchwałę Prezydium Rządu nr 596 z 25.IX.56 r. w sprawie zniesienia stanowiska Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji i przekazania jego zadań Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 35
z 27.IX.56 r. znak: OR4/56 w sprawie zmiany zwierzchniego nadzoru nad przedsiębiorstwem państwowym pod nazwą „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych Budownictwa Przemysłowego".

Zarządzenie Ministra nr 36
z 27.IX.56 r. znak: CZSZaw. w sprawie utworzenia Ośrodka Szkolenia Budowlanego Ministerstwa Budownictwa w Sopocie.

Zarządzenie Ministra nr 37
z 29.IX.56 r. znak: ZZR-Do-1/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego „Gocław" położonego w Warszawie przy ul. Parczewskiej.

Zarządzenie Ministra nr 38
z 29.IX.56 r. znak: ZZR-Do-1/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Gogoli, Gromada Wierzchucin Królewski pow. Bydgoszcz.

Zarządzenie Ministra nr 39
z 29.IX.56 r. znak: Pr.2707/56 w sprawie nadania priorytetu inwestycyjom resortu Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra nr 40
z 29.IX.56 r. znak: TE/6/56 w sprawie realizacji ważnych dla gospodarki narodowej prac naukowo-badawczych w zakresie budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 41
z 29.IX.56 r. znak: CZZ w sprawie zagospodarowania remanentów materiałów niepełnowartościowych, małowartościowych i nietypowych.

Zarządzenie Ministra nr 42
z 29.IX.56 r. znak: GI.BHP/IV/56 w sprawie ustalenia tymczasowej normy zaopatrzenia w obuwie ochronne pracowników kamieniołów.

Zarządzenie Ministra nr 45
z 29.IX.56 r. znak: OR5/56 w sprawie przekazania bazy transportowej w Opolu Przedsiębiorstwa Transportowego Budownictwa Miejskiego — Wrocław.

Zarządzenie Ministra nr 46
z 1.X.56 r. znak: OR4/56 w sprawie zmian w organizacji zwierzchniego nadzoru nad zjednoczeniami instalacyjnymi budownictwa miejskiego oraz utworzenia Zespołu Techniki Instalacji Mieszkaniowych.

Zarządzenie Ministra nr 47
z 5.X.56 r. znak: ZP5/3868/56 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Warszawskim Zjednoczeniu Budowlanym Nr 2 w Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 52
z 1.X.56 r. znak: GM-2/9-11/12/56 w sprawie ewidencji aktów normatywnych oraz kontroli wykonania ich postanowień nakładających obowiązki na resort.

Zarządzenie Ministra nr 53
z 8.X.56 r. znak: CZP/TT-T/56 o zasadach ewidencji stosowania projektów typowych i powtarzalnych.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
z 29.IX.56 r. w sprawie przekazania żwirowki Kraków Parkowa-Bielany.

Polecenie służbowe Ministra nr 20
z 10.X.56 r. znak: GM1/56 w sprawie udziału pracowników resortu Ministra Budownictwa w dorocznym Zjeździe Delegatów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

Polecenie służbowe Ministra nr 21
z 10.X.56 r. znak: Pr 2836/56 w sprawie realizacji uchwały nr 441/56 Prezydium Rządu z dnia 9 lipca 1956 r. dotyczącej zwiększenia zdolności produkcyjnej w istniejących cegielniach przemysłu ceramiki budowlanej poprzez budowę suszarń naturalnych.

Polecenie służbowe Ministra nr 22
z 15.X.56 r. znak: GM/2/9-19/17/56 w sprawie stosowania przepisów o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw.

Polecenie służbowe Ministra nr 23
z 17.X.56 r. znak: ZBA5/56 w sprawie obowiązku przekazywania prezydiom rad narodowych zbędnych lokali na cele związane z aktywizacją życia gospodarczego w miastach i miasteczkach.

Polecenie służbowe Ministra nr 24
z 18.X.56 r. znak: OR3/05/56 w sprawie przekazania bazy sprzętu w budowie na Żeraniu.

Pismo okólne Ministerstwa nr 5
z 31.VIII.56 r. znak: Fi/1/56 w sprawie zasad opracowania części finansowej projektu planu techniczno-ekonomicznego na rok 1957.

Pismo okólne Ministerstwa nr 12
z 29.IX.56 r. znak: GM/2/9-14/19/56 w sprawie uzgadniania projektów aktów normatywnych z zainteresowanymi jednostkami i z Gabinetem Ministra.

Pismo okólne Ministerstwa nr 13
z 8.X.56 r. znak: CZP/NPL/56 w sprawie rozliczeń z inwestorami za 1956 r. i umów na 1957 r.

Pismo okólne Ministerstwa nr 15
z 15.X.56 r. znak: Fi-5-23/56 w sprawie przejęcia z centralnych zarządów rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych.

Pismo okólne Ministerstwa nr 17
z 18.X.56 r. znak: OR2-0/20/56 w sprawie rozdzielnika pism Ministerstwa Budownictwa.

Pismo okólne Ministerstwa nr 18
z 22.X.56 r. znak: KS-III-1-2/56 w sprawie wewnętrznej finansowej sprawozdawczości statystycznej produkcji pomocniczej przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

Druk. LSW. W-wa. Zam. 878c z dnia 31.X.56 r. Pap. druk. kl. V 70 g. A1. Nakład 7.000 egz. B-61